

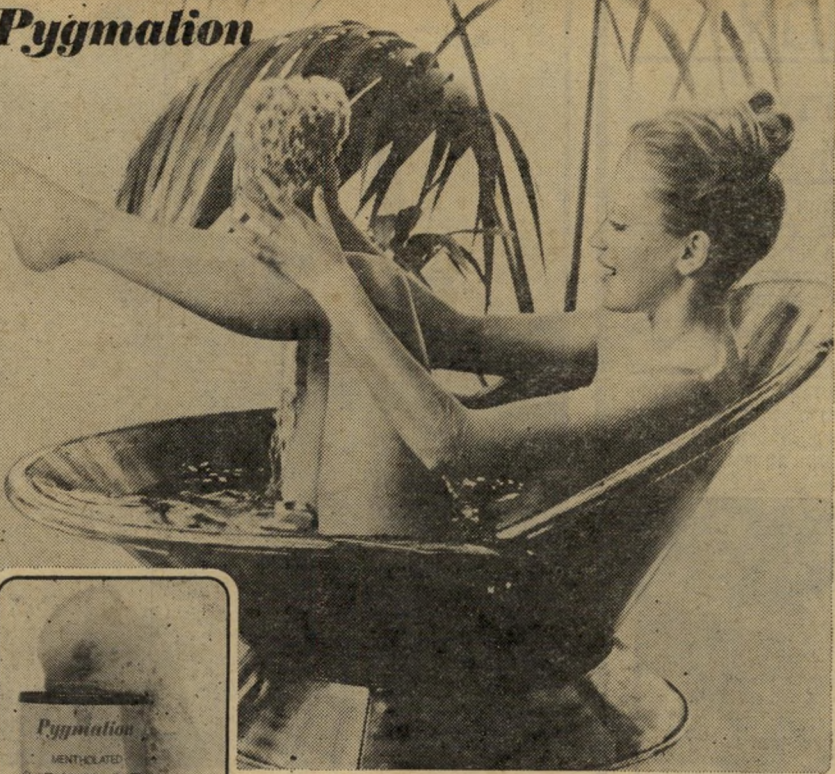
אמנות

(המשך מעמוד 61)

וביקש לדבר איתי" סיפר דניס בן ה-23, ביושבו בדירתו הקטנה בתל-אביב, ומכטו תועה אי שם. "עוד לא הכרתי אותו אז הוא אמר לי ששמע אותי בטלוויזיה ושי-אנחנו חיבים להיפגש. הסכמתי. אמרתי לו שיבוא למחרת, ואז אמר לי — לא מחר, אבוא עוד שתיים, תוך שתיים הוא היה אצלי בבית. התחלנו לנגן ומאו לא הפסקנו. הוא בא אלי כימעט כל לילה והיינו מנגנים עד השעות הקטנות של הבוקר ומפסיקים עם ציוץ הציפורים." על התוכנית שאותה הם מציגים עתה, עבדו השניים במשך שמונה חודשים. היה שלב מסויים שבו נואש דניס מן החיים בארץ וחזר לצרפת, אך אחרי שלא מצא בה עוד את מקומו, שב ארצה. מאז הופיעו השניים בבאר-שבע, ביפו ובתל-אביב. "אנחנו מבינים נהדר אחד את השני" אמר דניס. "הוא מתחיל לנגן — כאילו הוא הוא שואל, ואני עונה לו. אנחנו עושים הרבה אימפרוביזציות, הוא מחליף גיטרה, מנדולינה ותופים ואני עונה לו עם ה-חליל".

געגועים לארמיה. גם אני התחלתי עם מוסיקה בגיל מאד צעיר, סיפר אורי, בעודו עסוק בבניית חליל בדירה קטנה בעין-החור. לבוש סוודר שחור ויחף בעיי צומו של החורף, הדליק אורי תה מיוחד שהדיף ריח מתקתק בחלל החדר. את דרכו התחיל אורי בקריאת הפרשה בבית-הכנ"ס. אחרי-כך נהג לשיר במסיבות של בית-

Pygmalion

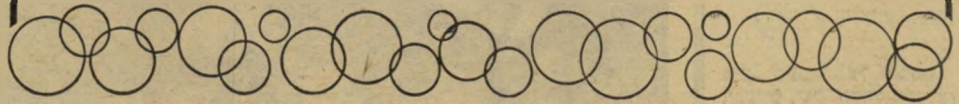
עוד מוצר איכות מסדרת תכשירי פגמליון:

קצר-אמבט

בניחוח מנטה

מטעג, מרטעון, מטהוד, מגביד את זרימת הדם ומונט התיבשות הטור. מיוצר גם בניחוח צמחים (kräuter)

קצר אמבט פגמליון מיוצר ע"י אינטרוקוסמא-וולה להשיג בכרפומרות, בתי מרקחת ובבתי-כלבו

בראון - דיזנגוף 214

חנות הספרים הגדולה בישראל

(פתוח רצוף משעה 09.00 עד 21.00 וכמוצ"ש משעה 19.00 עד 23.00)

נובחר עצום של ספרים נווזלים בהנחות עד 70%

אכונות • צילום • ארכיטקטורה • טבע
גינון • ריהוט • עיצוב פנים ועוד

נובחר ספרים עבריים בכל התחומים

חזיון קירש
טסר את המחשבות

הספר הדתי שבו למד. "כשאתה הולך בעיר אתה מוקף רעשים. רעש. גם הוא מוסיף קה". אמר "פסל למשל שעובד באבן, כשהוא מטייל ברחוב העיניים שלו נת-קלות לרוב באבנים. נגר, מבטו נתפס בעצים ומוסיקאי מוקף צלילים כמו של מכונת עוברת, דלת נסגרת, אנשים מדבריים, אווירון בשמיים — הכל ביחד יוצר מוסיקה. כך אנחנו עובדים. כל הרעש של המוסיקה הוא רק געגועים לאדמה, לפשר טות. המוסיקה שלי בנוייה על הרקע שאבות אבותי חיו בו. — החוויה בטבע." אורי קם ממקומו, לוקח גרון וחותר שבבי עצים שאותם הוא מכניס לתנור שבפינת החדר. הוא מדליק את התנור, מסתובב בפיתאומיות ומכריז על רצונו לצאת החוצה. בחוץ הוא עורך סיבוב של היכרות במקום: "במערה הזאת גרתי פעם" הוא מצביע על חורבת-אבן ישנה. "הייתי מפסל כאן שעות". הוא יוצא החוץ צה ומתכופף אל גיזעו של עץ: "איזה מוסלאות! איך העץ יצר לעצמו שוקת קטנה של מים נאגרים." "הכל עובר מאב לבנו" אמר מהורהר. "כמו שאבא שלי ראה את אבא שלו בוצע את הלחם ואני רואה את אבי בוצע את הלחם ויודע איך לעשות את זה, כך אדם מתרגל את אוזנו, להבחין בצלילים של דברים. האוזן שלי מתרגלת להבחין ברעשים השונים באותו אופן." כשסיים אורי את שירותו הצבאי, לא הייתה לו זיקה חזקה למסורת. במשך שני

שותים אותו יותר. בטעם נענע, לימון, ארל-גרין, רגיל ועוד.